

Geronimo Stilton

Heidi

Estrella Polar

DE JOHANNA SPYRI

Geronimo Stilton

Heidi

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Text original de Johanna Spyri, adaptat lliurement per Geronimo Stilton
Coordinació de Patrizia Puricelli, amb la col·laboració de Benedetta Biasi
(textos) i Roberta Bianchi (dibuixos)

Col·laboració editorial d'Annalisa Strada

Coordinació de textos de Sarah Rossi

Editing de Red Whale, Katja Centomo i Francesco Artibani

Direcció d'editing de Flavia Barelli i Mariantonia Cambareri

Coberta de Flavio Ferron

Dibuixos de referència de Roberta Tedeschi i Nicola Pasquetto

Il·lustracions de Maria Rita Gentili, Elisabetta Giulivi, Roberta Tedeschi,
Luca Usai i Concetta Valentino

Entintadors: Alessandro Battan, Jacopo Brandi, Paolo Ferrante, Maria Rita Gentili,
Sonia Matrone i Luca Usai

Coloristes: Cinzia Antonielli, Giorgia Arena, Alessandra Bracaglia,
Maria Rita Gentili, Edwyn Nori i Nicola Pasquetto

Disseny gràfic de Superpao. Amb la col·laboració de Marta Lorini
Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: Heidi

Traducció: Xavier Solsona Brillas

© 2009, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia
www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantya S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

© 2016, Editorial Planeta S. A.

© 2016, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: març del 2016

ISBN: 978-84-16520-02-2

Dipòsit legal: B. 564-2016

Imprès a Espanya - *Printed in Spain*

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació www.stiltoncheese.com

Cap als Alps

a localitat de Maienfeld comunicava amb el poble de Dörfli a través d'un únic camí que recorria els prats i després s'**ENFILAVA** suaument cap als Alps.

Un dia d'estiu, per aquell corriol caminaven una **nena** de cinc anys i una dona encara jove, tieta de la nena.

La menuda es deia Heidi i es movia d'una manera maldestra, per culpa de les capes de roba que portava, una sobre l'altra. Duia fins i tot una mantellina de llana vermella, que la seva tieta li havia fet posar per pujar a la muntanya...

Cap als Alps

Amb tota aquella roba, la nena estava tan acalorada que les galtes, normalment vermelles com pomes, ara li **CREMAVEN**. La tieta i la

neboda caminaven en silenci; ja havien fet una mica de camí quan van arribar a la plaça de Dörfli, el poblet on havia nascut la tieta Dete.

Les seves **VELLES** amigues, en veure-la tornar després de tant de temps, van treure el cap amb **CURIO-SITÀT** per saludar-la: algunes estaven molt **contentes** de tornar-la a veure, d'altres tan sols es preocupaven de saber on es **DIRIGIA**.

Una d'elles, que es deia Barbel i coneixia la Dete des que era petita, va treure el cap per la porta i va dir:

—Dete, com que puges a la **MUNTANYA**, t'hi acompanyaré: jo també vaig cap allà!

Cap als Alps

Així doncs, la Dete i la Barbel es van posar a xerrar, mentre la Heidi, **cansada** i acalorada amb tanta roba, s'havia quedat enrere.

Mentre avançaven, la Barbel va **BOMBARDEJAR** la Dete amb preguntes:

—Com és que has tornat?

—Acompanyo la Heidi a casa del seu avi —va respondre la dona.

La Barbel va fer un **BOT**:

—A casa del Vell dels Alps?!?

N'estàs ben segura, Dete? Aquell home fa **POR**... i no només a mi! Sempre és a la seva cabana i quan baixa al poble ens mira amb duresa... No sé si és una bona idea deixar la nena a les seves mans.

La Dete es va **IMPACIENTAR**:

—Jo me n'he ocupat fins ara, Barbel. Ara és hora que el seu avi compleixi el seu deure!

Cap als Alps

—La Dete va **tremolar** de ràbia i va continuar:—
Ja no me'n puc fer càrrec, Barbel! He trobat
una feina molt bona a Frankfurt i no penso
rebutjar-la: en tinc molta necessitat.

INTRIGADA, la Barbel va continuar inter-
rogant la seva amiga:

—Així, és la **filla** de la teva germana Adelai-
da, oi?

—Sí, és ella... la petita Heidi!

—I el seu pare... el seu pare era el
fill del Vell dels Alps, oi?

La Dete va **sospirar**:

—Sí, es deia Tobies.

Impacient per saber-ne més, la Barbel va tor-
nar a la càrrega:

—I tu saps per què és tan **R E T R E T**,
el Vell?

—És clar que ho sé, però si descobreix que
ho he anat esbombant em ficaré en un bon
embolic!

Cap als Alps

La Barbel la va tranquil·litzar:

—No ho diré pas a ningú! Ens coneixem de fa molt de temps: a mi em pots dir la veritat! Aquell dia, la Dete no només estava amb ànim de fer *confidències* sinó que tenia necessitat de desfogar-se i explicar el que feia temps guardava dins seu sense poder-ne parlar amb ningú.

—Quan era *jove*, el Vell dels Alps vivia a Domleschg amb els seus pares i un germà petit. El germà era un noi *disciplinat* i servicial. El Vell, en canvi, era tot el contrari: un veritable *rebell*! Va marxar per fer fortuna i va tornar a Domleschg amb un fill, en Tobies. Era un noi molt trempat, es va convertir en un excel·lent **FUSTER** i es va casar amb la meva germana. Eren tan feliços quan va néixer la Heidi! Els hauries d'haver vist... Malauradament, un any després del naixement de la Heidi, en Tobies i l'Adelaida van morir en un **ACCIDENT**. Del dolor, el Vell es va retirar a viure

Cap als Alps

a la cabana on encara és ara. La Heidi es va quedar sola i jo vaig decidir ocupar-me'n... Ara, però, ja no la puc tenir.

La Barbel, atenta i **EMOCIONADA**, es va quedar en silenci esperant el final de la història. Les dues dones estaven tan capficades en els seus pensaments que havien perdut de vista la Heidi.

La Dete es va girar i la va veure a la llunyania que corria tota **contenta**. S'havia tret la roba que l'enganyava i s'havia quedat només amb la camisola.

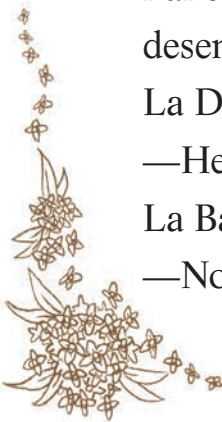
Al seu costat **CORRIA** i reia un jove pastor, i al seu voltant pasturaven i saltironaven una desena de cabres.

La Dete va cridar a la seva neboda:

—Heidi! Quina una n'estàs fent?

La Barbel la va **tranquil·litzar**:

—No pateixis, Dete. Està amb en Pere, que

Cap als Alps

guarda les cabres dels habitants del poble i les porta a pasturar. Jo anava justament a casa de la seva mare: és vídua i viu amb l'àvia del noi.

Durant els mesos d'hivern, la mare i l'àvia d'en Pere filen la **llana** per a mi...

En dir això, la Barbel va assenyalar una petita cabana més aviat **RÒNEGA**. Després es va acomiadar de la seva amiga i se'n va anar cap a la **CABANA**, mentre la Dete continuava cridant la Heidi.